

HIRDETÉSEK

- ❖ Istentisztelet Akarattyan vasárnap 9-kor a Könyvtárban (Iskola u.)
- ❖ Istentisztelet Kenesén vasárnap de. fél 11-kor a templomban
- ❖ Gyermekestentisztelet Kenesén vasárnap fél 11-kor a Gyül. teremben
- ❖ Bibliaóra szerdán 16 órakor

- ❖ A következő **házi bibliaóra** Németh Gyuláék otthonában lesz (Németh L. u. 4). Továbbra is szeretettel várunk meghívásokat a következő szerdákra! Kérjük a Testvéreket, hogy adjuk tovább ezt a lehetőséget közelünkben élő időseknek, betegeknek, akik ily módon szívesen részt vennének saját otthonukban egy gyülekezeti, igei alkalmon!
- ❖ Február 26-án, pénteken 17 órától **presbiteri gyűlést** tartunk a Gyülekezeti teremben.

*Korábbi igehirdetések, fényképek,
információk a gyülekezet honlapján
az alábbi címen:*

<http://refkenese.extra.hu>

Balatonkenesei Református Egyházközség
8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 13. Tel.: 88-481 348. E-mail: refkenese@gmail.com
<http://refkenese.extra.hu>
Lelkészek: Németh Péter (30-377 9033) és Némethné Sz. Tóth Ildikó (30-444 7399).
Gondnok: Gerner János.

Lábam előtt

Mécses

a Te igéd

Kenesei és akarattyai református igehirdetések * 2010. február 21.

Olvasmány: 2 Királyok 20,1-11

Alapige: 2 Királyok 20,5-6; Ézsaiás 54,7-8

„Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben! Ezékiás pedig arcát a fal felé fordította, és így imádkozott az ÚRhoz: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt. Ézsaiás még a város közepére sem ért, amikor így szólt hozzá az ÚR igéje: Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Én meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az ÚR házába. Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel.”

„Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek. Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked - mondja megváltó URad.”

Ebben a mai igében Ezékiás király két olyan élménnyel lett gazdagabb, amit biztosan nem felejtett el soha többé! Két ellentétes irányú élmény, amik Isten szava szerint történtek meg vele. Az első lenyomta a lehető legmélyebbre, a poklok poklát kellett megjárnia; a második pedig felemelte valami nagyon szép magasságba, ami emberen túli biztonságot adott neki.

Ezt a két irányt hallottuk a próféciában is. Isten beszél arról népének, hogy haragja, elfordulása egy pillanatig tart, kegyelme azonban örökkévaló: „örök hűséggel irgalmazok neked”.

Igénk most arra hív bennünket, hogy úgy hallgassuk ezt a kettőt, mintha velünk történe! Ez a mai feladatunk, ezt gondoljuk végig, hogy mit tennénk, mit teszünk, mit érzünk mi Ezékiás helyében!

Mit tennénk, ha ezt az üzenetet kapnánk Istentől: Rendelkezz javaidról, mert meghalsz! Hamarosan vége az életednek. Nincs tovább. Ki kell lépünk az élethől, a szereteteink köréből. Nem fejezhetjük be, amiket elkezdünk. Búcsút kell venni mindentől és mindenkitől.

Valószínűleg mindenki hallott már a 2012-es világvégéről. Eddig is már sok világvége volt, hát most újabb lesz – legalábbis ezt mondják az ügyeletes világvége-hirdetők. Az ősi maja naptár ugyanis 2012. december 21-ig számolta az időt. A filmes szakma azonnal rákapott a témára, különféle módozatokban mutatja be, hogy egy szupernova, vagy napkitörés miatt, a Föld mágneses pólusainak megcserélődése miatt, földrengésekben és szökőárban hogyan pusztul el majd a világ. A filmeket nagy érdeklődés övezi, mert az emberek szeretnek ezzel a gondolattal eljátszani: hogyan is lesz, amikor végünk lesz. Persze tudjuk, hogy butaság az egész, hisz nyilván nem a maja időszámítás dönti el, meddig létezhet a teremtett világ...

Mit tennénk, ha maga Isten üzenné ezt nekünk: Rendelkezz javaidról, mert meg kell halnod. Mit lépünk mi erre? Talán kapkodnánk? Vagy alkudozni kezdenénk Istennel? Esetleg néhány legfontosabbat, amit annyira szeretnénk, még igyekeznénk gyorsan megtenni utolsó időnkben?

A „Bakancslista” c. film egy ilyesféle helyzetet mutat be. Két idősebb férfi ugyanabban a kórházi szobában szembesül azzal, hogy halálos a betegségük. Nem sok idejük van hátra. Ezért aztán listát készítenek: felírják rá, amiket még feltétlenül szeretnének megtenni, átélni, mielőtt a „bakancsot feldobják” (innen a cím). Aztán elkezdik a lista megvalósítását...

Rendelkezz javaidról, mert meghalsz; – vérmérsékletétől és értékrendjétől függően ki így, ki úgy használná fel utolsó idejét.

Nézzük csak, mit tett Ezékiás! Nagyon tanulságos ez nekünk, mert a király a lehető legjobb döntést hozta. A hír hallatán a fal felé fordult, vagyis elfordult a külvilágtól, magabaszállt. Nem azokra figyelt akik esetleg már előre siratni kezdték, hanem imádkozni kezdett! Ahhoz az Istenhez fordult, akiről tudhatta, hogy Ővé az élet, mert Ő alkotta! Őrá figyelt, és jól tette, mert Ővé az idő, Ő felette áll mindennek! Neki hatalmában áll akár visszafordítani is az időt, a dolgok menetét, ha úgy akarja!! Ezékiás bátor volt őszintén, bűnbánattal sírni Isten előtt.

És lám: Isten megváltoztatta korábbi döntését! Meggondolta magát! Lássuk meg ebből, hogy mennyire nem kegyetlen az Isten! Nem valami

ítélő-gép, amit nem lehet befolyásolni! Ő nem valami program, amit szigorú logikával megírtak, aztán lefuttatnak, és mindig ugyanúgy működik! Isten egy érző és szerető Isten, aki itt bizony megváltoztatta döntését, visszaküldte Ézsaiást az újabb üzenettel: Kegyelmet kaptál! Jó helyre fordultál, Tőlem kérted, ezért én időt, éveket adok neked! Kegyelmet kaptál!

Ezékiás a létező legjobb fórumot találta meg, a legtöbbet kérte Istentől, amit csak kérhetett, Ő pedig megadta neki.

Ez volt Ezékiás második élménye. Felemelkedés a mélységből. Tizenöt évvel megtoldom az életedet – gondoljunk csak bele, mit jelent ez! Halálos betegség után 15 év! Olyan 15 év ez, amit az Élet Ura ígér meg, nem pedig egy főorvos! Micsoda biztonság, ezt senki el nem veheti Ezékiástól!

Megintcsak önmagunkat tegyük most mérlegre, hisz nem csak Ezékiás, hanem mi mindannyian megajándékozott emberek vagyunk! Éveket, életet, időt kapunk, s ez a mi esetünkben is az Isten jóságából fakad! Nem a mi könnyörgéseink, nem a mi alkudozásunk, sírásaink, hanem az Isten, aki mindezeket látja, hallja: Ő változtatja meg a dolgok menetét! Egy pillanatra elhagytalak, de örök hűséggel irgalmazok neked!

Bizony, nincs arányban az Úr ítélete és kegyelme! Emlékezzünk csak a 2. parancsolat indoklására! A büntetés „harmad és negyedízíg” szól (3-4 generációig tart), ezzel szemben viszont „irgalmasan bánok ezerizig azokkal, akik szeretnek engem”! Urunk így gondolkodik rólunk!

Vajon mi is lehet erre a mi válaszuk? Hitvallásaink azt mondják: Lehetetlen, hogy akik Isten kegyelmét, ajándékait elfogadják, a hála gyümölcsseit ne teremjék! Valóban így van! De vajon tényleg így történik-e?

Talán emlékszünk, Jézus egyik példázata erről szól: A gazda ki akarja vágatni a fügefát, mert nincs rajta gyümölcs évek óta. A vincellér azonban kegyelmet kér. Még ne vágjuk ki, még adj egy kis időt, megkapálom, megrágyázom, s ha akkor sem, majd csak azután...

Természetesen itt is rólunk van szó! Isten megkegyelmez, éveket ad nekünk, gondoskodik, erősít minket, de gyümölcsöt keres rajtunk!

Tanuljunk hát meg mi is Ezékiástól azt a jó döntést, ahogy ő az Élet Urához fordult! Mert a mi életünk, sorsunk is az Ő kezében van. Mi is Tőle kapunk kegyelmet kegyelemre, bőségesebben, mint ahogy érdemelnénk! És felénk is egyedül Ő fordulhat ilyen jósággal: „Egy rövid szempillantásra elhagytalak... Túlradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked!”

(Elhangzott: 2010. február 14-én)